

МЕТОДОЛОГІЯ ІНСТИТУЦІОНАЛЬНОГО РЕГУЛЮВАННЯ КОМПЛЕКСНИМ РОЗВИТКОМ ЗЕМЕЛЬНОГО УСТРОЮ ТА ОЦІНКА ЙОГО ЕФЕКТИВНОСТІ

О. І. Дребот

*доктор економічних наук, професор, академік НААН
Інститут агроекології і природокористування НААН (м. Київ, Україна)
e-mail: drebotoksana@gmail.com; ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2681-1074>*

Т. М. Прядка

*кандидат економічних наук, доцент кафедри геодезії та землеустрою
Білоцерківський національний аграрний університет (м. Біла Церква, Україна)
e-mail: 1435351@gmail.com; ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6179-0128>*

Н. В. Комарова

*доктор філософії в галузі економіки, доцент кафедри геодезії та землеустрою
Білоцерківський національний аграрний університет (м. Біла Церква, Україна)
e-mail: komarova_nv@ukr.net; ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9347-455X>*

Сучасні організаційно-економічні методи управління сільськогосподарським землекористуванням в Україні не гарантують його стійкого розвитку, що відображається зростанням обсягів процесів деградації. Сучасна інституціональна система України в сфері земельних відносин характеризується невизначеністю та відсутністю чітко встановлених соціальних норм і правил щодо екологічного управління та використання земельних ресурсів, а також ролей і статусів учасників земельних відносин. Відсутність єдиної національної системи, яка б задовольняла державні та суспільні потреби і була підтримана належним соціальним середовищем та екологічною свідомістю органів державної влади та громадян, гальмує розвиток ефективного та конкурентоспроможного сільськогосподарського підприємництва, орієнтованого на створення екологічно чистих земельних ресурсів і виробництво безпечної продукції. Запропоновано системи регулювання земельного устрою землекористування, де перший рівень декомпозиції мети включає основні функції регулювання (створення екологічної мережі та системи сталого землекористування; прогнозування та просторове планування використання земель і природних ресурсів; розробка ефективних форм власності та землекористування; державна підтримка та економічне стимулювання раціональних форм власності та землекористування). Функції регулювання, є основним елементом системи інституціонального регулювання комплексного розвитку земельного устрою землекористування, також служать основою для класифікації інструментів регулювання. У статті представлено авторський підхід до класифікації інструментів інституціонального регулювання комплексного розвитку земельного устрою згідно з базовими функціями регулювання та інструментів їх регулювання. Інституціоналізація земельного устрою сприятиме екологічно безпечному землевпорядкуванню сільських територій, формуванню єдиних земельних масивів та зменшенню деградаційних процесів. Це також покращить порядок ведення земельного кадастру та моніторинг земель, забезпечить законодавче врегулювання доступу фізичних та юридичних осіб, землевласників і землекористувачів до інформації про земельні ділянки та якість ґрунтів, що буде використовуватися для організації господарської діяльності, а також для економічного стимулювання раціонального використання земель.

Ключові слова: економічне регулювання, інституціоналізаційний підхід, екологізація, функції та інструменти управління, економічні умови використання земельних ресурсів.

ВСТУП

Важливою складовою інституціональної методології є аналіз розвитку як формальних, так і неформальних суспільних відносин, що відбуваються протягом тривалих часових періодів. Інституції та інститути формуються, існують, розвиваються, зникають, і при цьому

зміни в інституціональній системі є ключем до розуміння ефективності економіки в конкретній історичній епісоді. Лауреат Нобелівської премії з економіки Д. Норт писав: "Історія має значення. Вона має значення не просто тому, що ми можемо винести уроки з минулого, а й тому, що сьогодення та майбутнє пов'язані з минулою

безперервністю інститутів суспільства. Вибір, який ми робимо сьогодні чи завтра, сформовано минулим. А минуле може бути зрозуміле нами лише як процес інституційного розвитку” [1].

Вплив соціальних традицій та зміст законів, наприклад, регулюючих земельні відносини, і особливо оцінка ефективності реалізації їх, наочно простежується у періоди здійснення реформ. Успіх у здійсненні реформ залежить від знаходження гармонії між законодавчими ініціативами, соціально-етнічними традиціями та економічною метою доцільністю. Аналіз земельної реформи, яка проводиться в Україні, показує, що такої гармонії не вдалося досягти [2]. В процесі її здійснення пріоритет віддавався одному з напрямків, що призвело до нових диспропорцій і формувало базу для нової реформи. Наприклад, проведений огляд положень, що регламентують діяльність органів управління в працях “Земельна реформа в Україні: тенденції та наслідки у контексті якості життя і безпеки населення” та “Управління земельними ресурсами та землекористуванням” [2, 3], дозволяє зробити ряд висновків: відсутній орган управління, наділений повноваженнями з координації діяльності всіх інших органів, що беруть участь у регулюванні земельних відносин; зберігається дублювання функцій; ряд функцій випадають із сфери повноважень органів управління; повноваження органів місцевого самоврядування вкрай обмежені і мають переважно декларативний характер; діючі структури не забезпечують реалізацію головних завдань системи управління земельними ресурсами.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Спроби копіювання досвіду інституційного та економічного регулювання, які добре зарекомендували себе в країнах з розвинутою ринковою економікою, не забезпечили підвищення ефективності землекористування в унікальних для світової практики умовах колективно-часткової власності на землю та системи соціально-економічних відносин, що складалася.

Формування інституціонального середовища та адекватного йому економічного механізму — процес тривалий і багатогранний, на виправлення помилок у його побудові потрібні десятиліття [4]. Саме ці обставини актуалізують необхідність глибокого опрацювання основних елементів організаційно-економічної системи інституціонального регулювання комплексним розвитком земельного устрою сільських територій [5]. В умовах загострення світової потреби в продовольстві системи інституціонального регулювання комплексним розвитком земельного устрою сільських територій як і управління

земельними ресурсами та землекористуванням [3] повинні стати адекватним інструментом реалізації моделі соціально-економічного розвитку, що формується, здатної забезпечувати стабільне підвищення ефективності використання земель в сільській місцевості. Найважливішою проблемою в інституціональній структурі, що формується, є практично повна відсутність уваги до неформальних інституційних норм та їх впливу на поведінку суб'єктів земельних відносин та землекористування.

МАТЕРІАЛИ ТА МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕНЬ

Інституціональний підхід до формування системи інституціонального регулювання комплексним розвитком земельного устрою сільських територій як і управління земельними ресурсами та землекористуванням, реалізується через функції та інструменти управління. Цінність землі як економічного ресурсу реалізується у двох формах: для держави у кількості податків, які може приносити земельна ділянка (землекористування), а для власника це інвестиційний ресурс, що дозволяє постійно нарощувати ефективність використання земельної ділянки. Взаємозв'язок та взаємовплив ціни землі, оподаткування та можливість виступати запорукою для залучення інвестицій утворюють основу економічного механізму інституціонального регулювання комплексним розвитком земельного устрою сільських територій.

РЕЗУЛЬТАТИ ТА ЇХ ОБҐРУНТУВАННЯ

В цілому система інституціонального регулювання комплексним розвитком земельного устрою сільських територій складається з чотирьох складових частин (рис. 1): інституційного середовища, землевпорядного та економічного механізмів і ресурсного забезпечення. Взаємодія складових частин структурується у функціях управління, що мають свій специфічний набір інструментів, необхідних для досягнення цілей управління.

Найважливішим принципом системного аналізу є цілеспрямованість і, розглядаючи сутність системи інституціонального регулювання комплексним розвитком земельного устрою сільських територій, необхідно визначитися насамперед з її метою.

Основною метою системи земельного устрою, а відповідно і його регулювання є формування сталого (збалансованого) розвитку земельних відносин та землекористування, прискорення процесу екологізації та капіталізації землекористування, покращення якості життя та безпеки життєдіяльності сільського насе-

Рис. 1. Логічно-змістовна загальна схема системи інституціонального регулювання комплексним розвитком земельного устрою сільських територій

Джерело: авторська розробка.

лення. З іншого боку, система регулювання комплексного розвитку земельного устрою має приватну (внутрішню) мету — забезпечення ефективного функціонування органів державного та самоврядного управління земельними ресурсами. Розвиток системи відповідно до визначених цілей полягає у вирішенні двох основних завдань:

- формування механізму реалізації соціально-економічного та екологічного потенціалу земельних та інших природних ресурсів;
- оптимізація структури органів державного та самоврядного управління земельними ресурсами з урахуванням функцій системи інституціонального регулювання комплексним розвитком земельного устрою сільських територій.

З представленої на рис. 2 логічно-змістовної схеми видно, що у досягненні цієї мети спрямовані дії як державних органів управ-

ління, так і великої кількості комерційних і некомерційних організацій.

На відміну від загальної схеми системи інституціонального регулювання комплексним розвитком земельного устрою сільських територій, що відображає склад елементів, які її утворюють, схема функціонування системи регулювання відображає процес управління [6]. Об'єднання в одному блоці державних органів з різними організаціями викликано тим, що перші приймають рішення та контролюють виконання законів, а другі беруть активну участь у їх підготовці та забезпечують реалізацію. На підставі схеми розташований блок економічних умов використання земельних ресурсів [7]. Саме економічні умови та соціально-політичні пріоритети визначають дії органів влади та можливості для функціонування організацій, пов'язаних із забезпеченням діяльності системи інституціонального регулювання комплексним

Рис. 2. Логічно-змістовна схема функціонування системи інституціонального регулювання комплексним розвитком земельного устрою сільських територій

Джерело: авторська розробка.

розвитком земельного устрою сільських територій. Діяльність державних органів управління та організацій з реалізації мети — формування сталого (збалансованого) розвитку земельних відносин та землекористування, прискорення процесу екологізації та капіталізації землекористування, покращення якості життя та безпеки життєдіяльності сільського населення — постійно призводить до змін, як в економічних умовах, так і в організації інституціонального регулювання. Реалізація функціонального підходу до формування системи інституціонального регулювання комплексним розвитком земельного устрою сільських територій полягає в побудові ієрархічної моделі, що відображає послідовну декомпозицію функцій регулювання в конкретні завдання (види робіт) та визначення конкретних структур, які повинні забезпечити їх виконання [8].

На рівні ієрархічної моделі формується мета системи регулювання, перший рівень декомпозиції мети становлять базові функції

регулювання. Систему базових функцій регулювання складають:

- 1) формування екологічного каркасу (екологічної мережі) та системи сталого (збалансованого) землекористування;
- 2) формування територіально-адміністративного каркасу та системи сталого (збалансованого) землекористування;
- 3) прогнозування та територіально-просторове планування використання земель і інших природних ресурсів;
- 4) проектування раціональних форм власності та землекористування;
- 5) державна підтримка (економічне стимулювання) раціональних форм власності та землекористування;
- 6) земельний моніторинг;
- 7) узгодження державних, самоврядних та приватних земельних інтересів.

На подальших рівнях ієрархічної моделі здійснюється дроблення функцій для їх закріплення за виконавцями, що необхідне із-за внут-

Таблиця 1

Основні функції та інструменти інституціонального регулювання комплексного розвитку земельного устрою сільських територій

Функції регулювання	Інструменти регулювання
Формування екологічного каркасу (екологічної мережі) та системи сталого (збалансованого) землекористування	<ol style="list-style-type: none"> 1. Генеральна, регіональні схеми формування екологічної мережі 2. Проекти землеустрою щодо формування екологічної мережі в межах територій територіальних громад* 3. Проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення
Формування територіально-адміністративного каркасу та системи сталого (збалансованого) землекористування	<ol style="list-style-type: none"> 1. Проекти землеустрою щодо встановлення (зміни) меж адміністративно-територіальних одиниць 2. Проекти землеустрою щодо встановлення меж територій територіальних громад 3. Схеми землеустрою щодо формування моделей розвитку земельного устрою адміністративно-територіальних одиниць*
Прогнозування та територіально-просторове планування використання земель і інших природних ресурсів	<ol style="list-style-type: none"> 1. Стратегії територіального розвитку регіонів, районів, територіальних громад 2. Схеми землеустрою і техніко-економічні обґрунтування використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць 3. Проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісгосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів 4. Комплексні плани просторового розвитку землекористування територій територіальних громад*
Проектування раціональних форм власності та землекористування	<ol style="list-style-type: none"> 1. Проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж сільськогосподарських підприємств та фермерських господарств* 2. Проекти землеустрою щодо приватизації земель державних і комунальних сільськогосподарських підприємств, установ та організацій 3. Проекти землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь;
Державна підтримка (економічне стимулювання) раціональних форм власності та землекористування	<ol style="list-style-type: none"> 1. Дотації (непов'язана підтримка та ін.) 2. Оцінка земель (нормативна, ринкова, тощо). 3. Земельний податок. 4. Орендна плата. 5. Відшкодування збитків. 6. Кредитування під заставу земельних ділянок (іпотека). 7. Оподаткування угод із земельними ділянками.
Земельний моніторинг	<ol style="list-style-type: none"> 1. Моніторинг землекористування 2. Моніторинг земельних відносин 3. Моніторинг земельного ринку
Узгодження державних, самоврядних та приватних земельних інтересів	<ol style="list-style-type: none"> 1. Врахування державних інтересів при здійсненні землеустрою на місцевому рівні 2. Врахування громадських і приватних інтересів при здійсненні землеустрою на місцевому рівні 3. Суди

Джерело: авторські доповнення інструментів регулювання.

рішньої неоднорідності видів робіт, пов'язаних з їх здійсненням.

Функції регулювання, будучи найважливішим елементом системи інституціонального регулювання комплексного розвитку земельного устрою сільських територій, виступають і вихідною базою для групування інструментів регулювання. В табл. 1 представлено авторський

підхід до угруповання інструментів інституціонального регулювання комплексного розвитку земельного устрою відповідно до базових функцій регулювання.

Завдання економічної складової системи інституціонального регулювання комплексного розвитку земельного устрою сільських територій полягають у наступному:

- забезпечувати свободу вибору форм землеволодіння або землекористування при розмаїтті форм організації використання і охорони земель та інших природних ресурсів;
- створювати умови для вільного перерозподілу земель між категоріями та землекористувачами, забезпечуючи підвищення ефективності сталого землекористування;
- стимулювати раціональні форми власності та землекористування;
- забезпечувати стаке (збалансоване) використання земельних та інших природних ресурсів.

Перелічені завдання є зовнішніми по відношенню до економічного механізму інституціонального регулювання комплексним розвитком земельного устрою сільських територій, тобто деталізують його цільове призначення. Його внутрішній зміст складає набір методів розв'язання цих завдань. Їх повний перелік досить широкий і складає набір загальноприйнятих методів державної підтримки та економічного регулювання з урахуванням специфіки їх застосування до земельних відносин і системи землекористування [9].

Водночас економічний механізм не можна вважати абсолютно залежним від стану інституційного середовища, адже він функціонує і постійно змінюється під впливом економічних умов використання земельних та інших природних ресурсів [10]. Оцінка ефективності системи управління земельними ресурсами починається з визначення критеріїв ефективності. Оцінка ефективності управління завжди суб'єктивна, тому критеріїв ефективності може бути стільки ж, скільки існує власників землі. Формування критеріїв та механізму оцінки ефективності управління здійснюється зверху вниз, починаючи з найзагальніших державних цілей, і закінчуючи цілями землевласників, землекористувачів та орендарів конкретних земельних ділянок.

ВИСНОВКИ

Отже, розроблена логічно-змістовна схема інституціональної моделі регулювання комплексним розвитком земельного устрою сільських територій включає: інституції та інститути державного управління та громадянського суспільства. В свою чергу інституції та інститути державного регулювання включає інституції та інститути земельних відносин та інструменти інституціонального регулювання. Інституції та інститути громадянського суспільства включають: Інституції та інститути самоуправління, землегосподарювання, громадських організацій та інструменти інституціонального регулювання. Інструменти інституціонального регулювання обумовлюють визначення цільових показників комплексного розвитку земельного устрою сільських територій через які здійснюється оцінка ступеня досягнення цілей комплексного розвитку земельного устрою сільських територій. Взаємодія інститутів державного управління з інститутами громадянського суспільства здійснюється як у формі прямого впливу держави на інститути громадянського суспільства, так і у формі зворотного зв'язку.

Наявність чітких і які однозначно розуміються всіма зацікавленими сторонами цілей, дозволить використовувати найпростіший і найкоректніший критерій ефективності управління — досягнення поставлених цілей, і ці цілі повинні бути не тільки формалізовані, а й представлені у вимірюваному вигляді. Це означає, що при визначенні цілей повинні використовуватися не якісні показники — краще, більше, — а кількісні характеристики, які легко піддаються порівнянню та оцінці. Таких кількісних характеристик не повинно бути багато, але будучи ключовими інформативними показниками, вони дозволять державі та землевласнику зробити висновок про те, наскільки ефективно здійснюється управління.

ЛІТЕРАТУРА

1. Норт Д. Інституції, інституційна зміна та функціонування економіки. Київ: Основи, 2000. 198 с.
2. Третяк А.М., Третяк В.М., Третяк Н.А. Земельна реформа в Україні: тенденції та наслідки у контексті якості життя і безпеки населення: монографія за заг. ред. А.М. Третяка. Херсон: Гринь Д.С., 2017. 522 с.
3. Управління земельними ресурсами та землекористуванням: навч. посібник / А.М. Третяк, В.М. Третяк, Р.М. Курильців, Т.М. Прядка, Н.О. Капінос, Н.А. Третяк; за заг. ред. професора Третяка А.М. Біла Церква: "ТОВ "Білоцерківдрук", 2022. 436 с.
4. Комарова Н.В. Проблеми інституціонального забезпечення формування екологостійких агроландшафтів. *International journal of innovative technologies in economy*. 2019. № 4 (24). С. 44–52.
5. А.М. Третяк, Т.М. Прядка. Тренд інституціонального розвитку земельного устрою сільських територій в Україні. *Агроекономіка*. 2023. № 16. С. 3–10.
6. Бутрим О.В., Дорошук В.В., Комарова Н.В., Терещенко Ю.Є. Інституційні важелі забезпечення еколого-економічної ефективності сільськогосподарського землекористування. *Вісник аграрної науки*. 2019. № 2. С. 66–73.
7. Комарова Н.В. Інституціональні основи забезпечення еколого-економічної ефективності сільськогосподарського землекористування. *Збалансоване природокористування*. 2019. Випуск № 1. С. 92–101.

8. Комарова Н.В., Скрипник Л.Р., Іщенко Н.Ф. Застосування сучасних технологій в контексті еколого-економічного обґрунтування землекористування аграрного сектору України. *Агроевіт*. 2022. № 23. С. 24–31.
9. Третяк А.М., Третяк В.М. Теоретичні засади розвитку сучасної системи землекористування в Україні. *Агроевіт*. 2021. № 1–2. С. 3–11.
10. Matvieieva I., Groza V., Ischchenko N., Komarova N., Skrypnyk L., Priadka T. The influence of innovative technologies on the dynamics of land use indicators of Ukrainian agricultural enterprises. *Scientific Papers Series Management, Economic Engineering in Agriculture and Rural Development*. 2023. Vol. 23, Issue 3. P. 581–588.

METHODOLOGY OF INSTITUTIONAL REGULATION OF COMPLEX DEVELOPMENT OF LAND MANAGEMENT AND ASSESSMENT OF ITS EFFECTIVENESS

Drebot O.

Doctor of Economics Sciences, Professor, Academician of NAAS
Institute of Agroecology and Environmental Management of NAAS (Kyiv, Ukraine)
e-mail: drebotoksana@gmail.com;
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2681-1074>

Priadka T.

PhD in Economics, Associate Professor
Bila Tserkva National Agrarian University (Bila Tserkva, Ukraine)
e-mail: 1435351@gmail.com;
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6179-0128>

Komarova N.

PhD in Economics
Associate Professor
Bila Tserkva National Agrarian University (Bila Tserkva, Ukraine)
e-mail: komarova_nv@ukr.net
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9347-455X>

Modern organizational and economic methods of managing agricultural land use in Ukraine do not ensure its sustainable development, which is reflected in the increasing degradation processes. The current institutional system in Ukraine's land relations sector is characterized by uncertainty and the lack of clearly established social norms and rules for the ecological management and use of land resources, as well as the roles and statuses of participants in land relations. The absence of a unified national system that meets state and public needs and is supported by an adequate social environment and the ecological awareness of government authorities and citizens hinders the development of effective and competitive agricultural entrepreneurship aimed at creating environmentally clean land resources and producing safe products. A land management system is proposed, where the first level of goal decomposition includes the basic regulatory functions (creation of an ecological network and a system of sustainable land use; forecasting and spatial planning for the use of land and natural resources; development of effective forms of ownership and land use; state support and economic incentives for rational forms of ownership and land use). Regulatory functions, as the main element of the institutional regulation system for the comprehensive development of land management, also serve as the basis for classifying regulatory instruments. The article presents the author's approach to classifying the instruments of institutional regulation for the comprehensive development of land management according to the basic regulatory functions and their instruments. The institutionalization of land management will contribute to environmentally safe land management in rural areas, the formation of unified land masses, and the reduction of degradation processes. It will also improve the procedures for maintaining land cadastre and monitoring, ensure legislative regulation of access for individuals and legal entities, landowners, and land users to information about land plots and soil quality, which will be used for organizing economic activities, as well as for the economic stimulation of rational land use.

Keywords: economic regulation, institutionalisation approach, ecologisation, management functions and tools, economic conditions of land use.

REFERENCES

1. Nort, D. (2000). *Instytuttsii, instytuttsiina zmina ta funktsionuvannia ekonomiky [Institution, institutional change and functioning of the economy]*. Kyiv: Osnovy [in Ukrainian].
2. Tretiak, A. Tretiak, V. and Tretiak, N. (2017). *Zemelna reforma v Ukraini: tendenciyi ta naslidky u konteksti yakosti zhyttya i bezpeky naselennya [Land reform in Ukraine: trends and consequences in the context of quality of life and security of the population]*. Grin' D.S., Kherson, Ukraine.

3. Tretiak, A.M., Tretiak, V.M., Kuriltsiv, R.M., Pryadka, T.M., Kapinos, N.O. and Tretyak, N.A. (2022). *Upravlinnia zemelnymy resursamy ta zemlekorystuvanniam [Management of landresources and land raising]*. Bilotserkivdruk, Bila Tserkva, Ukraine.
4. Komarova, N.V. (2019). Problemy Instytuttsionalnoho Zabezpechennia Formuvannia Ekolohichno Stiikykh Ahrolandshaftiv v Ukraini. *International Journal of Innovative Technologies in Economy*, 4 (24), 44–52.
5. Tretiak, A. and Pryadka, T. (2023). Trend of institutional development of land management in rural areas in Ukraine. *Agrosvit*, 16, 3–10.
6. Butrym, O., Doroschuk, V., Komarova, N. and Tereschenko, Yu. (2019). Institutional levers of maintenance of ecological-economic efficiency of agricultural land-use. *Bulletin of Agricultural Science*, 2, 66–73.
7. Komarova, N.V. (2019). Institutional bases for ensuring economic and economic efficiency of agricultural land use. *Balanced Nature Using*, 4, 5–16.
8. Ishchenko, N., Komarova, N. and Skrypnyk, L. (2022). Application of modern technologies in the context of ecological and economic justification of land use of the agricultural sector of Ukraine. *Agrosvit*, 23, 24–31.
9. Tretiak, A. and Tretiak, V. (2021). Theoretical basis of a modern land use system development in Ukraine. *Agrosvit*, 1–2, 3–11.
10. Matvieieva, I., Groza, V., Ischchenko, N., Komarova, N., Skrypnyk, L. and Priadka, T. (2023). The influence of innovative technologies on the dynamics of land use indicators of Ukrainian agricultural enterprises. *Economic Engineering in Agriculture and Rural Development*, 23, 3, 581–588.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

Дребот Оксана Іванівна, доктор економічних наук, професор, академік НААН, заслужений діяч науки і техніки України, директор, Інститут агроекології і природокористування НААН (вул. Метрологічна, 12, м. Київ, 03143, Україна; e-mail: drebotoksana@gmail.com; ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2681-1074>)

Прядка Тетяна Миколаївна, кандидат економічних наук, доцент кафедри геодезії та землеустрою, Білоцерківський національний аграрний університет (пл. Соборна, 8/1, м. Біла Церква, Київська область, Україна, 09117; e-mail: 1435351@gmail.com; ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6179-0128>)

Комарова Наталія Вікторівна, доктор філософії в галузі економіки, доцент кафедри геодезії та землеустрою, Білоцерківський національний аграрний університет (пл. Соборна, 8/1, м. Біла Церква, Київська область, Україна, 09117; e-mail: komarova_nv@ukr.net; ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9347-455X>)

Новини

Новини

Новини • Новини • Новини

У 2024 році за ініціатииви Міндовкілля, з Держгеокадастром в рамках бюджетної програми “Проведення інвентаризації земель та оновлення картографічної основи Державного земельного кадастру” у 7 областях заплановано проведення державної інвентаризації земель природно-заповідного фонду в 11 установах орієнтовною площею близько 61 тис. га, у тому числі у 6 національних природних парках Міндовкілля загальною площею майже 50 тис. га. Мета інвентаризації — сформувати земельні ділянки та внести дані про об’єкти ПЗФ до Державного земельного кадастру. Це дозволить не допустити незаконного відчуження таких земель.